

СЕРПЕНЬ 2020

СВІТЛО МАРІЇ

Приносити Ісуса – світло Марії

«...любов завжди перемагає,
особливо тепер,
коли хрест і віра відкинуті...»

(Більше на стор. 3)

Читайте у цьому номері:

<i>Послання Богородиці, Цариці миру</i>	3
<i>Роздуми для молитовних груп</i>	4 - 9
<i>Послання на тему: "Візьміть у руки хрест"</i>	10
<i>Перша субота в місяці</i>	11
<i>Славко Барбарич "Хто встановлює критерії?»</i>	12 - 15
<i>Свідчення "Закоханість, а що далі?"</i>	16 - 19
<i>Оголошення</i>	20

**СВІТЛО
МАРІЇ**

Принесити Ісуса – світло Марії

ІНТЕРНЕТ-ГАЗЕТА "СВІТЛО МАРІЇ"
Щомісячний духовний імпульс для молитовних груп
і людей, пов'язаних зі спільнотою «Світло Марії».
Виходить напередодні першої суботи місяця.

Запрошуємо підписатися на газету: www.svitlomariji.com.ua Контакти: gospa3@gmail.com

ПЕРША СУБОТА МІСЯЦЯ - день, коли ми духовно єднаємося: молимося Розарій, роздумуємо над Словом Божим, беремо участь у Святій Месі, поклоняємося Пресвятим Дарам, роздумуємо над темами, порушеними в газеті «Світло Марії».

"Дорогі діти! У цей немирний час, коли диявол пожинає душі, щоб їх притягнути до себе, закликаю вас до витривалої молитви, щоб у молитві відкрили Бога любові та надії. Дітоньки, візьміть хрест у руки. Нехай він вам буде підбадьоренням, що любов завжди перемагає, особливо тепер, коли хрест і віра відкинуті. Вашими життями ви будьте відображенням і прикладом того, що віра та надія ще живі й новий світ миру є можливим. Я з вами й заступаюся за вас перед Моїм Сином Ісусом. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик»

*Послання Богородиці, Цариці миру,
25 липня 2020 року.*

Роздуми для молитовних груп

У цей немирний час закликаю вас до витривалої молитви!

Протягом історії людства було дуже багато таких періодів, які б ми могли назвати "часом немирним". Однак цей, у якому ми зараз живемо, є нашим часом, тому для нас - найважливішим, таким, котрий на наше життя має якийсь - хоча б невеличкий - вплив.

о. ГЕНРИХ
ЯВОРСЬКИЙ

Марія, покійна й прихована, запрошує нас до місії переміни цього немирного часу в час мирний. За заповітом Ісуса Христа, ми пам'ятаємо про те, що джерелом спокою, миру є Він Сам, але Богородиця нас запрошує, щоб разом із Нею, покійною Господнею Слугинею, витривало молитися. Вона знову нагадує, що завдяки цій "витривалій молитві" розпізнаємо, що Бог є любов'ю та надією. Це означає, що коли більше й більше пізнаємо Бога - зростає також сприйняття, що Він і лише Він може нам подарувати тривалий мир. Тільки любов дає мир, а без любові нікому не вдалося збудувати тривалого миру. Тільки - на любові, яка об'явилася в особі Ісуса Христа, яка є від Бога й, власне, яка і є Богом. Ця Воплочена любов завжди зроджує надію, як читаємо в Посланні апостола Павла: *"Надія ж не засоромить, бо любов Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний"* (Рим. 5:5).

Усякий, хто стверджував, що нібито на порядку чи відповідальності, або навіть мудрості (у сенсі людської розумності) можна збудувати мирне суспільство, мирний світ, приходив згодом до висновків, що це лише утопія, реально такого миру на такій підставі нам ніколи не досягнути.

Божа Мати знову заохочує нас узяти відповідальність за будівництво миру через молитву: не абиякою молитвою... за якою постає абиякий мир або лише спокій, а молитвою витривалою, щоденною, якісною, яка наповнює ціле серце, молитвою, з'єднаною з жертвою особистої любові: *"взьміть хрест у руки"*, - а тоді жертва ваша буде з'єднана з Його жертвою й буде перетворена на любов.

"Узяти хрест у руки" - це значить стати на духовну боротьбу, щоб спочатку викорінювати свої недоліки та гріхи; це означає помирати для своєвілля, бути в пошуку в усьому Божої Волі та її виконання, пошуку

Божого плану, а в ньому й планів Богородиці. Звичайно, "узяти хрест" - значить погодитися на смерть, але тільки тоді дійдемо до перемоги, до воскресіння. Якщо хреста не візьмемо, тоді також помremo, але вже без можливості на воскресіння! Тому що смерть без хреста - це лише марна смерть, яка веде до вічної самоти, вічної темряви.

Для Марії "цей час є немирним", тому що "хрест і віра (в Ісуса Христа) є відкинуті". Справжньої віри неможливо відділити від хреста, а хреста без віри неможливо понести. Тому й Богородиця показує нам хрест як знак і доказ справжньої любові. Біля цього хреста завжди знайдемо і Її - то Вона перша його обіймає, бо на ньому є Любов, Її найдорожчий Син Ісус Христос. Він і є джерелом справжнього миру!

Молитва

Маріє, постійно показуй нам хрест Твого Сина й помагай Його брати в руки, щоб у витривалій молитві будувати тривалий мир. Амінь.

Роздуми для молитовних груп

Любов завжди перемагає

*Марія нам говорить про немирний час,
у який диявол пожинає душі. Йому вдається
завоювати велику кількість душ одразу
й притягнути до себе. Світ знаходиться
в дивному та драматичному часі.*

*Ситуація нам нагадує євангельську сцену –
учнів Ісуса в човні серед бурхливого моря перед
корабельною аварією. Світ розгублений,
у безладі, у страху за життя, у хаосі –
і диявол пожинає свої жертви.*

ТЕРЕЗА
ГАЖІЙОВА

РОЗДУМИ ДЛЯ МОЛИТОВНИХ ГРУП

Усе змінилося на слово Ісуса: неспокійне море заспокоїлося, і був мир та безпека. Це відбувається й із нами, коли молимося з вірою. Наш Бог є Богом надії та любові. Він – Господь і володар життя. У Його руках є й увесь неспокій світу. Коли ми з Ісусом, у диявола немає шансів, ми можемо вирвати душі з його рук.

Ісус через об'явлення Богородиці в Меджугор'ї дає нам зрозуміти, що Він не спить і знає про те, що відбувається на землі. Усе під Його контролем. Посилає нам Марію. Вона кладе штурвал у наші руки серед бурі немирного часу: «Візьміть хрест у руки!» Іншими словами, закликає нас тримати в руках доказ того, що любов завжди перемагає. Вона має останнє слово.

Згадаймо один із найважливіших намірів, за який Марія в Меджугор'ї закликає нас молитися – любити Божою любов'ю.

Любити, коли важко любити. Вона каже нам: «Нехай ваші страждання з'єднаються в Його стражданні й переможе любов». З ким ти – такий ти. На кого дивишся – на того перетворюєшся. Дивлячись на розп'яту любов, ми будемо її відображати, жити нею й свідчити про неї, як нас навчає Марія: «Моліться й любіть, дорогі діти! Любов'ю можете зробити й те, що, думаєте, є неможливим. Апостоли моєї любові, помножуйте віру в серцях людей своїм прикладом, своєю молитвою й милосердною любов'ю. Моє материнське серце хоче, щоб ви, апостоли моєї любові, були малими світлами світу, світлячи там, де хоче запанувати темрява; щоб своєю молитвою й любов'ю вказували правильний шлях, щоб рятували душі... Довіряйте Ісусові. Знаю, що вам важко, бо навколо себе бачите все більше темряви. Діти мої, їй потрібно розбити молитвою й любов'ю. Той, хто молиться й любить, не боїться, він має надію та милосердну любов... Будьте прикладом милосердної любові й надії.

Завжди знову моліться за щораз більше любові, бо милосердна любов приносить світло, яке розбиває всяку темряву, приносить Мого Сина».

Учімося відповідати на все, що відбувається навколо нас, молитвою та любов'ю. У школі Марії знаємо, що багато чого з того, що відбувається, залежить від нашої молитви. Молитвою та постом ми можемо зупинити війни та природні катаклізми. Молитва творить чудеса в людських серцях у світі.

Небо над Меджугор'єм усе ще відкрито, Марія приходить із раю й хоче туди привести всіх своїх дітей. Її материнське серце б'ється для всього світу. Повірмо в силу молитви з Марією. Допомагаймо Їй рятувати душі, створити новий світ миру через молитву, віру, милосердну любов.

Молитва:

Небесний Отче, дякуємо Тобі за Маріїні об'явлення в цей немирний час. Просимо Тебе за дар витривалості молитви та любові. Об'єднані з усіма Твоїми дітьми по всій землі, ми звиваємо: Божа любове, прийди.

Увійди в кожне людське серце, нехай кожне людське страждання буде з'єднане з Ісусом, щоб зупинити діяння диявола. Амінь.

Візьміть у руки хрест

"...Ви загублені й не знаєте, що є вашою метою. Візьміть хрест, дивіться на Ісуса й наслідуйте Його..." (25.02.2016)

"...Закликаю взяти в руки хрест і споглядати Ісусові рани. Просіть Ісуса, щоб зцілив ваші рани, котрі ви, дорогі діти, отримали протягом вашого життя через свої гріхи або гріхи ваших батьків..." (25.3.1997)

"...Закликаю вас узяти в руки хрест Мого улюбленого Сина Ісуса та роздумувати про Його страсті та смерть. Нехай ваші страждання з'єднаються в Його стражданні й переможе любов..." (25.3.2013)

Наша наступна
молитовна зустріч
відбудеться

**в суботу,
01.08.2020.**

В цьому місяці **будемо молитися за хворих,
щоб, єднаючись з Ісусом, мали відвагу
прийняти страждання за спасіння світу**

ХТО ВСТАНОВЛЮЄ КРИТЕРІЇ?

«Подавсь Ісус на Оливну гору. Та вдосвіта знову прибув до храму, й усі люди походились до нього; він же, сівши, навчав їх. І привели тоді книжники і фарисеї до нього жінку, спійману на перелюбі, поставили її посередині, і кажуть до нього: «Учителю, жінку оцю спіймано саме на перелюбнім вчинку. Каменувати отаких приписав нам Мойсей у законі. Що ж ти на те?» Испитували вони його, казавши так, – щоб мати чим оскаржити його. А Ісус нахилився додолю і писав пальцем по землі. А що вони наполягали та допитувалися в нього, то він підвівсь і каже до них: «Хто з вас без гріха, – нехай перший кидає у неї камінь!» І, знову нахилившись, писав по землі. Почувши таке, почали вони виходити один по одному, почавши з щонайстарших аж до останніх. І залишилися тільки Ісус та жінка, що стояла посередині. Підвівсь Ісус, а нікого, крім жінки, не побачивши, мовить до неї: «Де ж вони, жінко, оті твої обвинувачі? Ніхто не осудив тебе?» «Ніхто, Господи», – відповіла. Тоді Ісус до неї: «То і я тебе не осуджую. Йди та вже віднині не гріши» (Йо. 8: 1-11).

О. СЛАВКО
БАРБАРИЧ,
ОФМ

Можуть виникнути різні питання: як я можу дізнатися, що таке сенс життя, яка повнота життя? У якому напрямку потрібно рости? Хто приносить останні й найважливіші критерії для зрілості людини? Чи це батьки, Церква, нація, сім'я, релігійна громада? Хіба це питання не викликає перших суперечок, розлучення, убивства, переслідування, відсутності свободи? Людина одна або сім'я, батько або мати, або спільнота починають іншим «ставити рамки», установлювати правила й межі. Усі повстання молоді засновані на цьому загадковому питанні: хто визначає критерії або напрямки? У принципі, на це питання можна відповісти так: людина не встановлює іншій людині ні шляху, ні критеріїв. Ні її сім'я, ні її спільнота, ні нація, серед якої вона живе, ні система, яка управляє, не можуть цього зробити. Людина принесла своє глибоке призначення з собою, і всі інші виховні компоненти повинні служити їй.

Іншими словами, батьки не для того дані дитині, щоб виховувати її для себе, але для того, щоб допомогти їй стати самостійною людиною. Система тут не для того, щоб навчати людей для себе, а щоб допомогти людям утілити в життя й розвинути дари, які вони принесли із собою: дари свободи, справедливості, милосердя.

Якщо люди, системи, сім'ї та спільноти прагнуть навчати людей для себе й своїх цілей, людина стає засобом, а потім розвивається неправильно. Коли ж людина розвивається неправильно, то неправильно розвивається й усе те, що вона чинить.

Таким чином, кожна система, кожна держава, кожна школа та навчальний заклад, включаючи сім'ю, тут, щоб допомогти людині зростати. Доросла й зріла людина зможе брати на себе обов'язки, захищати свої права та поважати права інших.

Однак у боротьбі за своє місце в суспільстві й сім'ї людина може стати самовільною. І така людина знову втрачається як та, хто росте тільки за наказом інших. Людина створена не для того, щоб довільно встановлювати свої власні правила поведінки, для свого власного зростання, і інші не можуть робити цього довільно. Саме життя й глибока потреба людини рости в любові – це основа, якою все повинно керуватися і якій усе повинно підкорятися. Від цього залежить визначення правильних відносин між людиною та суспільством, а правильні відносини – це плід зрілості.

«Якже прийде Син Чоловічий у своїй славі, й ангели всі з ним, тоді він сяде на престоли своєї слави. І зберуться перед ним усі народи, і він відлучить їх одних від одних, як пастух відлучує овець від козлів; і поставить овець праворуч себе, а козлів – ліворуч. Тоді цар скаже тим, що

праворуч нього: Прийдіть, благословенні Отця мого, візьміть у спадщину Царство, що було приготоване вам від створення світу. Бо я голодував, і ви дали мені їсти; мав спрагу, і ви мене напоїли; чужинцем був, і ви мене прийняли; нагий, і ви мене одягли; хворий, і ви навідались до мене; у тюрмі був, і ви прийшли до мене. Тоді озвуться праведні до нього: Господи, коли ми бачили тебе голодним і нагодували, спрагненим і напоїли? Коли ми бачили тебе чужинцем і прийняли, або нагим і одягнули? Коли ми бачили тебе недужим чи в тюрмі й прийшли до тебе? А цар, відповідаючи їм, скаже: Істинно кажу вам: усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили. Тоді скаже й тим, що ліворуч: Ідіть від мене геть, прокляті, в вогонь вічний, приготований дияволу й ангелам його; бо голодував я, і ви не дали мені їсти; мав спрагу, і ви мене не напоїли; був чужинцем, і ви мене не прийняли; нагим, і ви мене не одягнули; недужим і в тюрмі, і не навідались до мене. Тоді озвуться і ті, кажучи: Господи, коли ми бачили тебе голодним або спраглим, чужинцем або нагим, недужим або в тюрмі, і тобі не послужили? А він відповість їм: Істинно кажу вам: те, чого ви не зробили одному з моїх братів найменших – мені також ви того не зробили. І підуть ті на вічну кару, а праведники – на життя вічне» (Мт. 25: 31-46).

Любов як найглибша реальність і найглибша потреба кожної людини стала головною заповіддю в навчанні та проголошенні Ісуса. Для Нього перше й останнє питання: чи любив ти? І головне правило: служити одне одному в любові й бути готовим померти, щоб інші могли жити, оскільки вмирати в ім'я любові не означає зникнути, бути знищеним, але мати можливість відчувати любов у всій її ширині й глибині, у її повноті.

Людина створена за образом і подобою Бога, а Бог є любов. Тому любов – єдиний правильний образ людини, і її ідеал – стати подібною до Бога в любові. Чим більше людина любить, тим більше вона подібна до Бога, тим ближче стає до людей і всіх створінь. Зрозуміло, що людина не була створена за образом і подобою її сім'ї або соціальної системи, ні за образом і подобою Церкви, і все це для неї, щоб бути реалізованим любов'ю в схожості з Творцем.

Якщо ми хочемо зрозуміти, що таке хороші сім'ї, хороші викладачі, хороша Церква, ми повинні пам'ятати про їхню роль. Скільки, хто і як це допоможе людині виявити свою схожість із Богом та рости в Ньому, роблячи себе й інших щасливими, настільки це є хорошим. Відповідь на наше запитання, хто є критерієм гріха й хто його визначає, а хто критерієм добра й хто його визначає, знаходиться в простій істині: ніхто не є критерієм гріха для себе, і ніхто не винайшов його довільно на власний розсуд. Гріх можна виявити тільки як небезпеку, яка труїть і руйнує насіння любові в серці людини, і тому він повинен бути викорінений.

Те ж саме можна сказати й про засоби, які допомагають любові розвиватися. Вони не є довільними винаходами ні Церкви, ні інших систем освіти, але вони пропонуються як допомога, без якої неможливо було б вибрати засобів, необхідних для найглибшого зростання людини. Християнські заклики до молитви, посту, сповіді, участі в Месі, читання й розважання над словом Божим допомагають людині знайти шлях і засоби на шляху до мети. Християни ставляться до цих ресурсів настільки серйозно, наскільки розуміють свою роль в особистому дозріванні.

Закоханість, а що далі?

У серпні виповнюється мій маленький ювілей: 20 років від часу моєї першої зустрічі з Меджуґор'єм. Те самотнє паломництво «автостопом по Європах» було, напевно, найважчим фізично, але водночас найблагодатнішим для серця. Життя поділилася на «до» і «після». І тепер час запитати себе: чи стала я іншою? Чи живу за руку з Марією?

Пам'ятаю, потрапивши в Меджугор'є, я, як, мабуть, багато хто, вдивлялася в камені, у хмари, в ікони та статуї Марії, чекаючи якогось особливого знака, чуда, підсвідомо – якоїсь нагороди за подвиг мого важкого шляху.

Але Богородиця діяла інакше: Вона порушила в моєму серці гаряче бажання дізнатися й виконати всі Її Материнські заклики. І вистачило чотирьох днів, наповнених молитвою, сльозами, тихими захопленнями, відкриттями та зустрічами, щоб сталося переображення.

Я повернулася у світ безмірно щаслива, переповнена любов'ю Марії й Ісуса. Хтось будив мене на світанку, піднімав із ліжка й вів із розарієм у парк, і до кінця четвертої частини – славних таємниць – я вже була в храмі в очікуванні ранкової Меси. Так починався кожен день.

Дивувалася собі: як я раніше могла засинати з Розарієм у руці? Адже Розарій – це чудове свято! Виявляється, треба просто дивитися на Марію та споглядати Її Сина, а не свої проблеми. Розарій – це дихання, життєва сила, ніжність, любов... Від рутини не залишилося й сліду! Розарій – це щастя.

Я пізнала, що означає «тростини надломленої не переломить». Божа Матір нікого не ламає, не примушує, але навіть наші слабкості й недоліки

Вона вміє використовувати на благо. Так мої амбіції та впертість Вона направила на те, щоб перемогти мою неохоту до посту. Але одна справа – піст у Меджутор'ї: в оточенні таких же, хто поститься, це зовсім не складно. Інша справа – у світі. Працюючи й живучи в одній католицькій організації, я зіткнулася з великими спокусами. Тільки по п'ятницях, коли католики не їдять м'яса, на стіл подавалися мої улюблені страви: фаршировані яйця й різноманітна риба. Жуючи за загальним столом свій хліб і запиваючи водою, я раптом зловила себе на думці про те, що хоч би шматочок залишився для мене на завтра! Але цього ні разу не сталося. І я зрозуміла, що дуже важливо не заглядати ні в чию тарілку (добре б, щоб ніхто не заглядав і в мою).

Згодом я зрозуміла, що чудеса сталися набагато більші, ніж який-небудь образ у хмарах або навіть сльоза статуї. Меджутор'є обдарувало мене величезними скарбами: дар молитви, дар посту, дар спілкування зі Словом Божим і з Господом Ісусом у святих Таїнствах.

Були, звичайно, атаки лукавого – духовні й фізичні. Одного разу, побачивши розарій у моїй руці, мене обплював незнайомец, я ж у відповідь тільки молилася, розуміючи, що він лається й плює не в мене, а в Пречисту Матір. Іншим разом уночі двоє підлітків вирвали в мене сумку. Гроші та документи залишилися при мені, але я втратила Біблію й фотографії, де я з отцем Славком Барбаричем.

Але ні гіркі пригоди, ні великі зміни не порушували миру серця, коли при мені були названі Марією «п'ять каменів проти Голіафа». Ба більше, цей мир серця поширювався на інших. Він увіходив у колективи, де я працювала, давав правильні рішення, спонукав молитися з тими, кому важко, допомагав міняти атмосферу й утихомирювати конфлікти. Не хвалюся, бо це не моя заслуга. Просто мені було показано, що достатньо погодитися бути інструментом у руках Марії, а далі все Вона зробить сама. Не маю чим хвалитися, крім схильності до гріха, крім своїх немочей, через які ці рясні Божі дари я багато разів утрачала в дорозі.

Згодом я стала помічати, що з року в рік відбувається нібито повільне вигорання. Незважаючи на активне життя в церкві, наступні поїздки в Меджутор'є відновлювали рішучість посту та молитви на все більш короткий термін. Як таке сталося, що знову непереборна рутинність молитви, знову пости доходять до лицемірства фаршированих яєць, а Біблія обмежується читаннями дня? І поглинає навколишній світ, і не чути миру серця, і виникають образи, сумніви, страхи, нерішучість, ревності – усе те, чого Марія не мала?

Мені здається, зараз важливо поділитися також цим досвідом «згасання», щоб підтримати інших паломників, які переживають щось подібне. Знаю одне: коли я не залишаю спроб, то насправді душа продовжує дозрівати для Неба. І мої падіння, і сухість – усе це дуже потрібна частина процесу. Час цвітіння змінився часом непомітного тихого зростання, коли плоди нарощують м'якоть і набирають соку. Як спалах закоханості молодого подружжя з часом гасне, щоб перевтілитися в постійну, глибоку й жертвовну любов, так і нас Марія вчить любити Господа безкорисливо, не чекаючи чергових вражень і духовних солодоців. Тільки так ми можемо ставати подібними до Богородиці й Божого Сина, які любили й люблять нас жертвовно та безкорисливо. А усвідомлення своєї убогості – це особливий Божий дар, гідний величезної подяки. Але, погодьтеся, важкий дар. І щоб легше було його нести, поділюся одним прийомом, який я використовую.

Нагадаю про особливе Материнське благословення, яке Марія дала нам у розпорядження. Вона не сказала, як конкретно це робити, але закликала нести Її благословення всьому живому. І коли я виходжу з дому не в найкращому дусі, я згадую про Неї й починаю благословляти всіх поглядом і думкою: двірника біля під'їзду, зустрічних перехожих, продавчиню в магазині, пасажирів у транспорті – кожного окремо. А якщо ви сидите вдома, можна благословляти подумки рідних, близьких, коханих й особливо тих, кого важко любити, із ким не складаються стосунки, хто вам робить зло, хто ненавидить... Запевняю, що вже через п'ять хвилин ви раптом виявите, що ваше обличчя цвіте широчезною усмішкою.

І сьогодні вам належить ще один прекрасний Божий день. З усмішкою.

Наталія Кандудіна, Росія

«ХОДІТЬ ТА ПОДИВІТЬСЯ!» (Йо. 1,39)

31-ый МІЖНАРОДНИЙ МОЛИТОВНИЙ ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДІ «МЛАДІФЕСТ»

**Меджугор'є
1.8. – 6.8.2020**

Вся програма Младіфеста-2020 транслюватиметься по офіційних каналах радіостанції Mir Medugorje (радіо, сайт, youtube, facebook, instagram).

*Перейти на будь-який
з перерахованих каналів трансляції
можна з офіційного сайту:
www.medjugorje.hr*

 LIVE

*Програма «Младіфеста» буде доступна на наступних мовах:
хорватська, англійська, італійська, німецька,
французька, польська, іспанська, словацька,
російська, угорська.*

**33-Х ДЕННА ПІДГОТОВКА
ДО ПОСВЯТИ СЕБЕ ІСУСУ ХРИСТУ
ЧЕРЕЗ РУКИ МАРІЇ
ЗАКІНЧУЄМО В УРОЧИСТІТЬ
ВНЕБОВЗЯТТЯ
ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ
15 серпня 2020**

Більше інформації: www.svetlomariino.com

Безперервна молитва вервиці й піст за мир

Розпочалися 1 жовтня 2014 року. З Божою допомогою та завдяки багатьом, хто відгукнувся, вони продовжуються до сьогодні.

Коли ми молимося й постимо за втілення намірів та планів миру Богородиці, Бог діє через Діву Марію там, де це найбільше потрібно й у найкращий спосіб.

Приєднуйтеся до нас і Ви:
www.mir.com.hr/ua

СВІТЛО МАРІЇ

Приносити Ісуса – світло Марії

СПІЛЬНОТА «СВІТЛО МАРІЇ» -
приватне об'єднання вірних.
Члени спільноти хочуть через
наслідування життя Богородиці
приносити Світло - Ісуса -
сучасному світові, молитися та
жертвувати за здійснення
Божих планів спасіння через
Богородицю - у цей час.

Більше інформації:

www.svitlomariji.com.ua

МОЛИТОВНІ ГРУПИ - зазвичай
зустрічаються раз на тиждень на
молитву Розарію в наміреннях
Богородиці й за потреби ближніх,
роздумують над Словом Божим,
посвячуються Непорочному
Серцю Діви Марії.

*Якщо ви бажаєте фінансово підтримати
діяльність спільноти «Світло Марії», це
можна зробити переказом на рахунок:*

Назва отримувача: SVETLO MÁRIINO,
Банк: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank)

Номер рахунку: 5058517603/0900

IBAN: Sk5409000000005058517603

BIC/SWIFT: GIBASKBX IČO: 45743304

Бог винагородить!

Поширення цього видання без змін (цілком) дозволяється і вітається. При копіюванні окремих частин та їх використанні в іншому контексті редакція газети залишає за собою право узгодження. Зв'яжіться з нами за адресою: gospaz@gmail.com

Згідно з декретом папи Урбана VIII і постановою II Ватиканського собору, автор заявляє, що не має наміру випереджувати офіційного визнання Церкви, якій повністю підкоряється. Такі слова, як «об'явлення», «чудо», «послання» і т.д. уживаються в газеті в значенні особистого свідчення.